98

R 98/M

Moniuszko Stanisław

Dla Kazi, pieśń, tekst Aleksander Michaux.
Głos, fortepian

Partytura

Kopia Franciszka Lehnhardta, tekst ręką kompozytora, ok. 1860.
Utwór napisany dla Kazimiry Bonoldi

343
SEKCJA IMIENIA S. MONIUSZKI
98
1954

344

Allegretto.

Do Matki

107 c) S. M.

1. 4.

W wiatach z Konwa — lji

Viane.

z po-łudnia pły-nie ho-ża, va- do — ina,

w jaśko-lek chó-rze z południa pły-nie va- do — ina

rallent:

i od jej o- czów w całej na-tu-rze liśni wio- — sna, liśni

a tempo.

wio — sna.

Ped.

[Kopia Franciszka Lehnhardta]

4

Już sen się zmie— nił, z sło-necznąt wa— rzą,

Kroczy i dziwi świat cudną vza — tą a słowik śpie— wa

ró- żom co marzą: to la — to, to la —

ralent:

ralent:

ped:

to.

Leż znów się roz— wiał sen tak czarow— ny, sen pocałunków westchnień, u=

nie — sień wtór z żółktym liściom ale ptak wędrowny: ~~ta~~ jaż

rallent:

a tempo.

je — sień, już je — sień.

ped:

ralentando

I znowu wcha — ci dziewczę się zmu — ci

w koło

Trawemi ~~pratty~~ patrzy o — czy — ma i przy ko — dzie — li

rallentando

tęsknac pieśń nu — di tobie znów zi — ma! znów zi —

dimin

p

pp

ral

ma!

lentando

p.p.

Fine.

Kazimira Bonoldi

Państwowego Muzeum
SEKCJA
IMIENIA
S. MONIUSZKI

Dr. Szczepanowski Monuszki
24/X 96 r.

K2.2072.

ralentando

I znowu wcha — ci dziewczę się zmu — ci

Trawę mi w koło patrzy o — czy — ma i przy ka — dzie — li

tęsknot pieśń nu — dzi znów zi — ma! znów zi —

rallentando

Fine.

Bordoni

Państwowe Muzeum SEKCJA IMIENIA S. MONIUSZKI
Dr. Ostojowa Moniuszki
24/IX 96 r.
K2.2072.

W/86